

**Президенту України
Порошенку П. О.**

**Прем'єр-міністру України
Гройсману В. Б.**

**Голові Верховної Ради України
Парубію А. В.**

**Секретарю Ради національної
безпеки і оборони України
Турчинову О. В.**

ЗВЕРНЕННЯ

Згідно з Конституцією України та визнаними Україною міжнародними правовими документами держава має зобов'язання перед інститутом сім'ї щодо її розвитку та захисту.

Так, відповідно до статті 16 Загальної декларації прав людини сім'я є природним і основним осередком суспільства і має право на захист з боку суспільства та держави. У статті 23 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права зазначено, що сім'я як союз чоловіка й жінки є природним і основним осередком суспільства та має право на захист з боку суспільства і держави. Згідно зі статтею 51 Конституції України сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою.

Вважаємо, що державна стратегія розвитку та підтримки сім'ї має базуватися на пріоритетних для України духовно-моральних християнських цінностях і традиційному для нашого народу розумінні сім'ї як законного союзу чоловіка та жінки, які народжують і виховують дітей.

У нас штучно створено проблему так званої дискримінації людей з нетрадиційною сексуальною орієнтацією. Наводимо з цього приводу кілька прикладів:

1. У проекті анонсованих змін до Конституції України Робоча група з прав, свобод та обов'язків людини і громадянина Конституційної Комісії підготувала змінену редакцію статті 51, яка визначає поняття шлюбу та сім'ї. Якщо у чинній Конституції зазначено "Шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка", то у проекті змін пропонується записати: "Право на шлюб, створення сім'ї гарантується законом. Кожен з подружжя має рівні права і обов'язки у шлюбі і сім'ї". Робоча група пропонує вилучити слова "чоловік" та "жінка". У такий спосіб здійснюється спроба закласти конституційну основу для легалізації одностатевого цивільного партнерства і так званих "шлюбів".

2. У листопаді 2015 року Уряд затвердив План дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року. Цей документ є дорожньою картою для адаптування українського законодавства до деяких негативних стандартів Європейського союзу. Зокрема, План передбачає легалізацію так званого цивільного партнерства для одностатевих пар, всиновлення дітей трансгендерними людьми, впровадження у навчальний та виховний процес тем про одностатеві стосунки як норму сексуальної поведінки, проведення так званих “маршів рівності” та інших видів пропаганди гомосексуалізму за державної підтримки, надання права бути донорами крові людям із різними формами ризикованої поведінки тощо.

3. У листопаді 2015 року Верховна Рада внесла зміни до Кодексу законів про працю. Головна мета цієї ініціативи – впровадити словосполучення “гендерна ідентичність” і “сексуальна орієнтація” у національну правову сферу. Таким чином, була встановлена пряма дискримінація людей і роботодавців (у тому числі у релігійних і навчальних закладах), де неможливе працевлаштування людей, що ведуть аморальний спосіб життя або мають розлади власної психосексуальної ідентифікації.

4. У лютому-березні 2016 року Кабінет Міністрів України запровадив посаду Урядового уповноваженого з питань сім’ї. Проте за кілька днів під тиском певних організацій і урядових структур інших країн, що лобіюють інтереси представників ЛГБТ, Кабінет Міністрів України без жодного правового обґрунтування скасував своє ж рішення.

З огляду на зазначені вище нормативні документи та Постанову Верховної Ради України від 08.12.2015 № 854-VIII “Про Рекомендації парламентських слухань на тему “Сімейна політика України - цілі та завдання”, з метою захисту і розвитку інституту сім’ї, просимо вас:

1) зберегти чинну редакцію статті 51 Конституції України, у якій декларується, що шлюб ґрунтується на вільній згоді чоловіка та жінки;

2) вилучити словосполучення “сексуальна орієнтація” і “гендерна ідентичність” з Кодексу законів про працю України та з інших законів, законопроектів і урядових документів, як такі, що мають виключно ідеологічне навантаження, та не допустити включення цих словосполучень у нові закони та нормативно-правові акти;

3) не допустити ухвалення закону України “Про цивільне партнерство”, що передбачено п.6 статті 105 Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року;

4) виключити з регулятивних правових актів у освітній сфері та з текстів підручників норми і положення про статеве виховання, що ставлять за мету “подолання гендерних стереотипів”;

5) заборонити пропаганду різних видів девіантної статевої поведінки, у тому числі у формі так званих “маршів рівності”, “прайдів”, “гей-парадів”, “фестивалів квір-культури” тощо. Ухвалити Закон України “Про заборону пропаганди гомосексуалізму”;

6) створити Міністерство у справах сім'ї або запровадити інститут Урядового уповноваженого з питань сім'ї. На відповідні посади призначити людей, які відомі своєю відданістю справі захисту інтересів сім'ї та моральності в українському суспільстві;

7) зупинити процес внесення змін до Конституції України та інших нормативно-правових актів в частині викривлення дефініцій сім'ї, шлюбу, батьківства, материнства й дитинства.

Всі разом!
Прийнято на шістнадцятій сесії
Тисменицької районної ради
сьомого демократичного скликання
02 березня 2018 року